

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

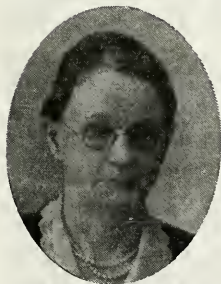
SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRØ

NUMMER 9

1. MAJ 1933

82. AARGANG

VI ÆRER VORE MØDRE I DAG.
MODERS DAG — 14. MAJ 1933.

MARGARET A. JENSEN
Den Norske Mission.

LEAH D. WIDTSØE
Den Europæiske Mission.

RACHEL S. LARSEN
Den Danske Mission.

MODERS DAG.

Af *Ila Fischer*, Salt Lake City.

Enhver levende Sjæl ønsker at give Ros hvor Ros er paa sin Plads, Ære hvor Ære hører hjemme og Kærlighed hvor Kærlighed fortjenes. Hvem roser vi? Hvem ærer vi? Hvem elsker vi? Ikke den lavtstaaende Sjæl, som kun lever for sig selv. Ikke den uværdige, som lever og dør, og ikke efterlader noget godt i sit Spor. Ikke den, som har levet sit Liv, og ikke gjort Verden bedre gennem at have levet. Nej, vi priser og ærer og elsker dem, som vier deres Liv til at tjene andre — de, som gør noget virkeligt godt for Menneskeheden. Vi bestemmer visse Dage som Mindedage for dem, som gør disse Ting. Derefter udøver vi vor største Veltalenhed, benytter vore dejligste Gaver af Sang og inspirerende Musik, for at denne Følelse kan holdes vedlige — for at Mindet ikke maa dø.

De Digttere og Musikere, som har bragt Lys til vor mørke Jord, og bragt os nærmere Himmelen, fortjener at blive bevaret i Mindet. Gennem Patriotisme og Uegennyttighed gjorde Washington sit Navn udødeligt. Lincolns store Tjenester mod hans Land vil aldrig blive glemt. Paa Pionerdagen jubler vi for at bringe Pris og Ære til de ædle Sjæle, som gjorde et saa stort Arbejde for at gøre vort kære Utah til hvad det er.

Gennemgransk Æreslisten og Fortegnelsen over dem, som har virket for at gøre godt for deres Medmennesker. Undersøg den nøje. Fra Begyndelse til Ende vil vi ikke finde et eneste Navn, som ikke fortjener sit Navn der. Gennemgaa Listen endnu en Gang. Der er et Navn, der mangler. Det er Navnet paa een som er meget større end alle de øvrige, een, som har gjort et meget større Arbejde for Menneskeheden, som har kendt Korset uden Kronen. Det Navn der mangler, er Moders Navn.

Hvorfor er Moders Navn ikke der? Er det fordi hendes Handlinger ikke er saa i øjnefaldende? Er det fordi, der er saa mange Mødre? Det er sandt nok, hun udfører ingen store, straalende Heltegerninger, saaledes som Historiens Helte gør. Men Moders Indflydelse er mægtig ved Hjemmets Arne. Familien danner Samfundet, Samfundet danner Staten og Staterne udgør vor herlige Nation. Er der nogen Tvivl om, at Moder fortjener denne Hædersbevisning? Hvor passende er det da ikke at vie mindst een af Aarets Dage helt og fuldt til hende. Moder fylder sit daglige Liv med Kærlighedsgerninger. Sandt nok, dette er Bagateller, men husk at »Bagateller udgør Fuldkommenhed og Fuldkommenhed er ingen Bagatel«.

Hvem har ikke kendt en Moders Opofrelse? Moders gammeldags Kjole er god nok, dersom hendes Datter ønsker en ny. Moder kan altid blive hjemme, dersom Børnene ønsker at gaa. Moder kan altid afslutte Arbejdet, dersom de øvrige er trætte. Moder kan altid vaage ved Sygesengen, dersom de øvrige er trætte. Hvem har ikke set en Moders Glæde og Stolthed over hendes Barns Opnaelser? Barnets første Tand, dets første Skridt og første Ord er vidunderlige for Moder. Moders Fryd blandes med Smerte naar Barnet først gaar til Skole. Moders Glæde er endnu mere fuldkommen, naar hendes Barn er blevet en Mand og fylder sin Plads paa en hæderlig Maade blandt sine Medmennesker. Hvad kan være mere trøstende end en Moders Sympati? Hun lindrer og mildner den barnlige Sorg naar Dukken eller Slæden er gaaet itu. Hun deler Skuffelsen naar Nederlag truer. Hun tørrer bort Taaren i Modgangens Time. Solstraaler giver ikke halvt saa meget Varme som Moders glade Smil. Nattergalen bringer ikke halvt saa meget Fred som Moders Vuggesang. Hvem har ikke følt den milde Berøring, som driver Smerten fra den bankende Pande eller følt en Moders Kys paa de feberhede Læber? Taalmodige, trofaste, udholdende Moder.

Mindet om hende bringer en Taare endog i den mest hærdede Forbryders Øje. I hans fortvivlede Ensomhed, naar andre Venner svigter ham, gaar Erindringen tilbage til Barn-domshjemmet — til Moder. Hjemmet er Moderhertets Rige og evig Kærlighed er Dronning der. Hun ønsker ikke Berømmelse og Glans. Det er de smaa Ting — de Smil, den Sympati vi giver, som Moder ønsker mere end noget andet at faa. Ligesom det hjælpeløse, spæde Barn hænger ved sin Moders Smil, saa henvender Moderen sig i sin gamle Alder, til sit Barn for at faa Støtte og Sympati. Skal det nægtes hende? Den guddommelige Befaling: »Hædre din Fader og Moder« er givet til os. Skal vi ikke adlyde den, og indridse Moders Navn paa Ærens Liste? Skal vi ikke vise os at være den hellige Tillid værdige? Hvorledes kan vi bedst ære vor Moder? Kun ved hver Dag at leve saadanne Liv, som er rosværdige for Gud og Mennesker. De ydre Kendetegn for vor Kærlighed, vi viser paa Moders Dag, tjener kun til at give Udtryk for vore inderste Følelser. De er forbigaaende og flygtige. Vort daglige Liv skulde aabenbare den Kærlighed vi føler overfor vore Mødre. Moders Dag skulde komme som et Udbrud for vort Hjertes Hengivenhed. Lad det være saaledes. Lad hende faa at føle, at hun har en stadig Plads, en evig Plads i dit Hjerte.

Den hvide Nellik — Moders Symbol — hvor smukt repræsenterer den ikke hende, med dens Hvidhed, der sym-

boliserer hendes Renhed, dens Varighed, der symboliserer hendes Trofasthed, dens Duft hendes Kærlighed, dens hvide omfattende Vækst hendes Kærlighed og dens smukke Form hendes Skønhed«. Saa bring hende dine hvide Nelliker. Læg dem i hendes arbejds slidte Hænder. Fæst den paa hendes faldede Kjole. Fæst den i hendes Sølvhaar. Kys hendes dejlige Ansigt. Pris hende, hædre hende, hav Ærefrygt for hende.

Om ikke en hvid Nellik, saa en anden Blomst. Giv hende en Lilje, en Viol, en Tusindfryd. Giv hende en Rose. Pres din Blomst, dersom hun er langt borte, og lad et kærligt Brev ledsage den til hende. Maaske hendes Aand frigjort hviler hos Gud. Da har Jorden et helligt Sted, hvor du føler Trang til at tage dine Sko af og træde med Ærefrygt, hvor det talte Ord synes brutalt. Det er Moders Grav. Læg dine Blomster der, og lad deres veltalende Stilhed bære til hendes Sjæl de Ord du gerne vilde sige: »Moder, Moder, Moder.« Selv om det er længe siden hun var hos dig, saa ser du hende fremdeles. Du ser fremdeles det guddommelige Moderblik.

(Denne Tale vandt første Præmie — en Guldmedalje givet af Utahs Universitet ved en Foredragskonkurrence i Salt Lake City i Maj 1911.)

DEN DANSKE MISSION.

Foraarskonferencerne i den Danske Mission vil blive afholdt som følger:

Aarhus	5.—7. Maj.
Aalborg	13.—14. Maj.
København	19.—21. Maj.

Konferencedagene vil i Aar falde lidt sent som Følge af Ungdomsstævnet i Aalborg.

Vi vil, som sædvanlig, have en Koncert Fredag Aften. Søndag Formiddag Kl. 9 vil der blive et Møde for Præstedømmet, ligeledes Møder Kl. 10, 2 og 7.

Formiddagsmødet Kl. 10 er forbeholdt som et Møde, hvor Præstedømmets Pligter vil blive forelagt. Mødet Kl. 2 bliver benyttet som Konference for den Kvindelige Hjælpeforening. Kl. 7 vil der blive offentligt Møde.

Vi indbyder alle vore Søkende og Venner til at deltage i denne Konference og besøge disse Møder. En særlig Indbydelse udsendes til de af vore Søkende, som lever borte fra vore organiserede Grene.

Det er godt og velsignelsesrigt at modes sammen med vore Søsken, og blive opbyggede i vor Tro.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

AFLØSNINGER.

Ældste Ivan Madsen, der har virket i den Danske Mission i 28 Maaneder, den sidste Del af Tiden som Præsident for Unge Mænds Forening i den Danske Mission, er blevet hæderligt afløst fra sin Mission med Tilladelse til at rejse hjem.

Ældste Vilo K. Sorensen, der ankom til den Danske Mission samme Dag som Ældste Madsen, er ligeledes blevet hæderligt afløst fra sit Arbejde med Tilladelse til at rejse hjem.

Disse to Brødre vil sejle fra Southampton den 25. Maj 1933 med S.S. »Washington«.

Vi ønsker at takke disse Brødre for deres trofaste, pligt-opfyldende Arbejde i Missionens Tjeneste og for det gode Eksempel, de har vist os, og ønsker dem en god og behagelig Hjemrejse, samt Herrens rigeste Velsignelse i Fremtiden.

FORFLYTTelser.

Ældste Richard L. Christensen er blevet forflyttet fra Aarhus Distrikt til København, og Ældste Carl R. Andreasen er blevet forflyttet fra Esbjerg Distrikt til Aalborg.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DANMARKS UNGDOMSFORENINGER AFHOLDER STÆVNE.

Det andet aarlige Ungdomsstævne i den Danske Mission blev afholdt i Dagene 13—17 April, og var, Lighed med i Fjor, en enestaaende Succes.

Stævnet blev denne Gang afholdt i Aalborg, og Arrangørerne skilte sig paa en ypperlig Maade fra deres vanskelige Hverv. Alle som paa nogen Maade har været knyttet til Arbejdet med Stævnet, fortjener stor Tak for deres dygtige og opofrende Arbejde, som gjorde det muligt for os alle, at have en saa velsignet og behagelig Tid. Stævnet tog sin

Den Danske Mission.

Hovedbestyrelsen for unge Kvinders Forening.

Fra venstre: Thyra Andersen, Anden Raadgiver; Annie Krebs, Sekretær;
Eva M. Giertsen, Præsident og Valborg Johansen, Første Raadgiver.

Hovedbestyrelsen for unge Mænds Forening.

Fra venstre: Valdemar Jacobsen, Første Raadgiver; Orville L. Larsen, Præsident
(nu afløst. Siden hans Efterfølger, Ældste Ivan Madsen, blev indsat, er der intet nyt
Billede taget); Christian Tidemand Petersen, Anden Raadgiver og Figat H. Breum,
Sekretær.

officielle Begyndelse Torsdag den 13. April, Kl. 7 Aften, med en Aabningsfest, hvor Aalborg Grens Ungdomsforening hilsede Stævnets Deltagere Velkommen. Et righoldigt og afvekslende Program, bestaaende af Oplæsninger, Taler, megen Sang og Musik, samt en Sketch, blev udført. Festen blev ledet af Ungdomsforeningens Præsident, Broder Sardus Sørensen, som fortjener stor Tak af alle for sit energiske og opofrende Arbejde under hele Stævnet. Denne Fest dannede en meget passende Begyndelse for dette Stævne, og den gode Aand, som var til Stede ved denne Anledning, vedblev at præge alle de øvrige Dage. Til Stede var 186.

Fredag den 14. April blev der foretaget en meget vellykket Tur til Rebild Bakker. Vejret var, efter Aarstiden, meget godt, og Deltagerne mødte glade og fornøjede til Gleanerpigernes Aftenunderholdning Kl. 8. Denne Aftenunderholdning, som var ment som en lille Demonstration af Gleanerpigernes Arbejde, blev ledet af Præsidenten for Unge Kvinders Forening i den Danske Mission, Søster Eva M. Giertsen, og blev en meget vellykket Affære. Aalborg, Esbjerg og Københavns Gleanerpiger var repræsenterede paa Programmet. Foruden adskillige Sangnumre, samt nogle Taler, blev der udført en Debat mellem Esbjerg og Københavns Gleanerpiger. Debattens Emne var »Det er bedre at være gift end ugift.« Den blev udført med den største Dygtighed fra begge Sider, og vakte stor Jubel. Andre Numre, som bør nævnes, var Esbjerg Gleanerpigers smukke, stemningsfulde Opførelse af det bibelske Stykke »Ruth«, samt et lille Stykke, »En god Kop Chokolade«, ved Aalborg Grens Gleanerpiger, samt Københavns Gleanerkor, der, under Ledelse af Søster Lillian L. Larsen, glædede os meget med sin Sang, Til Stede var 195.

Lørdag Formiddag blev benyttet til Hvile, eller til at bese Byen og Kl. 1 samledes alle Funktionærerne for de lokale Ungdomsforeninger i Danmark til Møde med Hovedbestyrelsens Medlemmer. Mange vigtige Ting med Hensyn til Ungdomsforeningernes Arbejde blev drøftet, og Beslutninger blev truffet, som vi haaber maa blive til Velsignelse og Gavn for Foreningernes Arbejde i Fremtiden. Esbjerg Gren indbød til at afholde det næste Ungdomsstævne i Esbjerg, og Indbydelsen blev modtaget med Tak.

Med Hensyn til Præmierne for næste Aar blev der besluttet, at der vil blive opstillet Vandrepokaler i Sølv for hvert enkelt Omraade indenfor Konkurrencearbejdet. Otte Sølvpokaler blev stillet i Udsigt som Gaver fra Grene, Organisationer, samt fra Enkeltpersoner.

Kl. 7 samledes Deltagerne i A. K. G. Palæet, hvor Københavns Gleanerpiger gav en meget vellykket Demonstration i Gymnastik, under Ledelse af Søster Annie Krebs. Pigerne gjorde i deres smukke Dragter i grønt og Guld, samt med deres ypperlige Udførelse af de forskellige Øvelser, et meget fordelagtigt Indtryk paa Forsamlingen.

Kl. 8 blev der afholdt et stort Bal for Stævnets Deltagere. Over 200 var til Stede ved denne Anledning, og der herskede en ypperlig Stemning.

I Løbet af Lørdag var de forskellige Deltagere, der ikke havde haft Anledning til at være til Stede ved Stævnets Begyndelse, ankommet, saa Kirkens Lokale i Valdemarsgade 2 var fyldt til Trængsel ved de forskellige Møder, Søndag.

Søndagens første Møde blev afholdt Kl. 10. Dette Møde blev ledet af Præsidenten for Unge Mænds Foreninger i den Danske Mission, Ældste Ivan Madsen. Sangen blev ledet af Paul W. Jespersen, Aarhus Gren. Efterat der var aabnet med Sang og Bøn, holdt Distriktspræsident Phil M. Andersen, Aalborg Gren, en kort Velkomsttale, hvorefter man gik over til den første Del af Konkurrencearbejdet mellem de forskellige Distrikter, som denne Gang har været omfattet med større Interesse end nogen Gang før. Der blev først afholdt en Konkurrence om det bedste korte Foredrag. Fem Grene var repræsenterede i denne Konkurrence. De forskellige Emner, som var meget interessante, blev alle udført med stor Dygtighed. Som Afveksling var der to smukke Guitarsoloer ved Ældste Richard D. Johnsen. Den næste Del af Konkurrencearbejdet gjaldt den bedste genfortalte Historie. I denne Konkurrence var der seks Deltagere.

Tilslidst blev Sangen: »Nu Israels Genløser« afsunget, og det vellykkede og interessante Møde blev afsluttet med Bøn af Distriktspræsident Eldon J. Hansen. Til Stede var 200.

Kl. 2 blev det store Sangerstævne, der for mange maaske var et af de Møder der vakte størst Interesse, afholdt. Salen var helt overfyldt, idet ikke mindre end 265 var til Stede ved denne Anledning.

Stævnet blev aabnet med «Sangerhilsen» af Sangere fra Aalborg Gren. Efter Bøn af Distriktspræsident Leland M. Olsen fra Esbjerg, var der Bemærkninger ved Missionspræsident Holger M. Larsen, hvorefter man gik over til de forskellige Konkurrencer indenfor Sangens Omraade.

Der blev først afholdt Konkurrencer mellem Aalborg, Aarhus og Københavns Sangkor. Konkurrencenummeret var denne Gang: »Tys, vær stille«. Desuden sang alle Kor

to udvalgte Numre hver. Ældste Richard L. Christensen spillede derefter: »Hochzeitsmarsch« af Felix Mendelsohn-Bartholdy.

Det næste Konkurrencenummer drejede sig om Dame-duetter, hvor tre Duetter sang Sangen: »Har jeg gjort noget godt for en Sjæl i Dag«? Ældste Richard L. Christensen spillede derefter den smukke Klaversolo »Aases Død« af Edv. Grieg.

Fire blandede Kvartetter sang derefter: »Lad ej dit Hjerte tvivle«, og tre Herrekvartetter sang: »Du danske Mand.«

Tilslidst sang Aalborg og Københavns Sangkor, under Ledelse af Broder Christian Tranholm tre Fællessange: »Hør os Gud, vor Fader,« »Naar Fjordene blaaner,« og »Danmark.« Solopartierne i den første blev sunget af Søstrene Elna Tranholm, Aalborg Gren, Elizabeth Nielsen, Aalborg Gren og Eva M. Giertsen, Københavns Gren. Den sidstnævnte Sang blev ledsaget af Strygemusik, og fik, tilligemed de to første, en glimrende Udførelse. Det vellykkede Sangerstævne blev afsluttet med Bøn af Distriktspræsident Orson B. West, Odense Distrikt.

Aftenmødet, der blev afholdt Kl. 8, var viet til Paaskebudskabet. Mødet blev ledet af Præsident Ivan Madsen, og Sangen blev udført af et Fælleskor bestaaende af omtrent 100 Sangere, under Ledelse af Broder Valdemar Jacobsen, Københavns Gren. Mødet aabnedes med Sangen: »Fra Himlens høje Hvælv,« hvorefter der var Bøn af Broder Christian Tidemand Petersen, København. Der var dernæst en Sang af Aalborg Grens Sangkor: »Himmelske Fader.« Ældste Ivan Madsen, København, talte over Emnet: »Jesu Liv og hans Mission paa Jorden.« Aarhus Grens Sangkor Sang derefter: »Hosianna«, med Ældste Phil M. Andersen som Solist. Distriktspræsident Orson B. West, Odense talte over Emnet: »Jesu Korsfæstelse og Død«, hvorefter der var Fællessang af Danmarks Gleanerpiger: »Er der Solskin i din Sjæl.« Distriktspræsident Phil M. Andersen, Aalborg, sang en smuk og stemningsfuld Solo: »Farisæeren og Tolderen« (engelsk), hvorefter Missionspræsident Holger M. Larsen talte over Emnet: »Han er opstanden«. Københavns Grens Sangkor sang: »En Mand er død.« Solopartierne i denne Sang blev udført af Søstrene Grethe Hansen, Laila Giertsen og Eva M. Giertsen.

Efter en Del Bekendtgørelser sang Fælleskoret: »Messias, han kommer«, og Broder Valdemar Jacobsen, København, afsluttede Mødet med en Bøn. Til Stede 238.

Stævnets sidste Dag, Mandag den 17. April, blev ogsaa en helt igennem vellykket og interessant Dag. Kl. 10 Fm.

samledes Deltagerne i A. K. G. Palæet for at overvære den sidste Del af Konkurrencen, som gjaldt det bedste Skuespil. Det Stykke, der blev spillet, var et af dem, der er anbefalet for dette Aars Konkurrencestykker, af Hovedbestyrelsen i Salt Lake City, »Kakkelovnen.« Fem Hold Skuespillere deltog i Konkurrencen, idet Aalborg, Aarhus, Esbjerg, København og Randers deltog. De forskellige Skuespillere udførte deres Roller med Liv og Lyst, og der var stor Interesse blandt Tilskuerne. Imellem Stykkerne var der righoldig og interessant Underholdning. Bl. a. var der en meget smuk Danseopvisning af to smaa Børn fra Randers, som vakte vældig Begejstring, Der var ogsaa Musik ved Ældste Richard L. Christensen, Ældste Richard D. Johnsen, Søster Elizabeth Nielsen, Aalborg, Sang ved Aarhus Gleanerpiger, samt en spøgefuld hypnotisk Seance ved Broder Marius Løvendahl, Esbjerg Gren.

Den sidste og ikke mindst behagelige Del af Stævnet var den store Banket, som afsluttede Stævnet, og som blev afholdt Kl. 4. Ikke mindre end 186 Personer deltog i denne Banket, som blev afholdt i A. K. G. Palæet. Det var et opløftende Syn, at se de mange festklædte Mennesker rundt om de smykkede Borde. En ypperlig Middag, bestaaende af Steg og Dessert, blev serveret, og et meget godt Program blev udført. Blandt de mange smukke Musiknumre bør fremhæves en Solo af Broder Valdemar Jacobsen, København: »O Sole Mio«, en meget smuk Missionærkvartet fra Aarhus, samt et Par Saxofonsoloer af Ældste Richard D. Johnsen. Desuden var der atter Danseopvisning af de smaa Dansere fra Randers, som denne Gang var tre i Tallet, og som atter vakte stor Jubel. Festens Clou, som alle saa frem til, var imidlertid Bekendtgørelsen af Resultaterne fra de forskellige Konkurrencer, der blev foretaget af Missionspræsident Holger M. Larsen. Præmierne, som bestod i lange røde og hvide Sløjfer med Inskriptioner, blev fæstet paa Vinderne, ved Søster Eva M. Giertsen. Vinderne af Første-Præmierne blev desuden overrakt Diplomer.

Første Præmie for det bedste Foredrag blev tildelt Alice Andersen, København. Anden Præmie blev tildelt Marius Poulsen, Randers. Første Præmie for den bedste genfortalte Historie blev tildelt Inge Møller, Aarhus, og anden Præmie blev tildelt Asta Hansen, København.

Første Præmie for det bedste Sangkor blev tildelt Aarhus Grens Sangkor, og anden Præmie Aalborg Grens Sangkor. Første Præmie for Dameduet blev tildelt Aarhus Dameduet, og anden Københavns Dameduet. Første Præmie for den bedste Kvartet blev tildelt Københavns blandede Kvar-

tet, og anden Aarhus blandede Kvartet. Første Præmie for den bedste Herrekvartet blev tildelt Aalborg Herrekvartet, og anden Københavns Herrekvartet.

Første Præmie for det bedste Hold Skuespillere blev tildelt Københavns Skuespillerhold, og anden Esbjerg Skuespillerhold. Desuden blev de bedste Fremstillere af de enkelte Roller tildelt første Præmie, som den bedste Fremstiller af de respektive Roller indenfor den Danske Mission. Præmien som den bedste Fader tilfaldt Marius Poulsen, Randers, den bedste »Walther« Marius Løvendahl, Esbjerg, den bedste Moder Anna Holmquist, København, den bedste »Margrethe« Laila Giertsen, København og den bedste »Grethe« Inger Frederiksen, København.

Der blev under Stævnet afholdt en lille Udstilling af Gleanerpigernes Bøger, »Sandhedens Skatte«, og Resultatet af denne Udstilling blev, at 1 Præmie for den bedste og smukkeste Bog blev tildelt Anna Holmquist, København, medens hæderlig Omtale blev givet til Dagny Nielsen, Esbjerg, Grete Hansen, København, Anna Nicolaysen, Esbjerg, og Dagmar Nielsen, Esbjerg. Desuden blev Aarhus Grens Ungdomsforening overrakt et smukt Banner i grønt og Guld med dette Aars Valgsprog, som Belønning for det største Procenttal indbetalt aarligt frivillig Bidrag. Et Diplom blev overrakt Randers som Belønning for den bedste Aabningsfest, Efteraaret 1932. Til sidst blev de tre smaa Dansere fra Randers, under stor Begejstring dekoreret med smaa Sløjfer og overrakt et Diplom hver.

Alle de forskellige Præmievindere blev hilset med Begejstring af Forsamlingen, og efter at der havde været korte Taler fra de forskellige Grene, blev Stævnet afsluttet i den aller bedste Stemning, og de forskellige Deltagere forlod Aalborg i Aftenens Løb, taknemmelige og begejstrede for de dejlige Dage vi havde haft sammen.

Dette Stævne var, som tidligere sagt, det andet i Rækken af den Slags Stævner. Men at dømme efter Tilslutningen, der var endnu større i Aar end i Fjor, er der al Grund til at forudsige, at disse Stævner vil blive en aarlig Institution, til stor Fremgang og Velsignelse for Arbejdet indenfor den Danske Missions Ungdomsforeninger.

E. M. G.

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:
Holger M. Larsen

Redaktionssekretær og Translatør:
Eva M. Giertsen

MODERS DAG.

»Moders Navn har en himmelsk Lyd«, siger den danske Digter Grundtvig.

Er der et skønnere Navn paa Jorden? Det er det første Ord Barnet lærer at fremstamme, end ogsaa før det kan tale. Det er ved Moders Knæ, at vi først lærte at fremstamme en Bøn til Gud. Det var hende, der fortalte os de mange smukke Historier om Jesusbarnet, og om den store, gode Gud. Hun planter det Frø i Barnehjertet, som senere vil vokse og bære Frugt.

Der har været sagt, at »Den Haand, som rører Vuggen, regerer Verden.« Der findes ikke et sandere Ord. Det er formedelst Moderens Opdragelse af Barnet, og gennem hendes Eksempel, at Barnets Liv bliver dannet. Dersom Kvinden vidste hvilken Magt hun i Virkeligheden besidder, vilde hendes Glæde være dobbelt saa stor.

Det var en smuk Tanke, der besjælede Frøken Anna Jarvis fra Philadelphia, da hun blev Midlet til at Moders Dag blev oprettet, en Dag om Aaret, hvor vi kan standse for nogle faa Minutter og mindes Moder, enten hun er levende eller død, i vor Nærhed eller fjernt fra os. Vi mindes hende i Dag. Vi tænker paa vor Barndom, paa de mange gode Raad og Lærdomme, som hun gav os, og paa den Kærlighed, som hun udviste mod os.

Ingen større Kærlighed kan udvises af nogen, end at han er villig til at opofre Livet for sine Venner. Dette er hvad vor Moder har gjort. Hun nedgik i Dødens Skyggedal saa at vi kunde faa Livet. Hun værnede om os, og beskyttede os fra alt ondt. Hun sendte os ud i Livet, udrustede paa bedste Maade, saa at vi var skikkede til at møde de forskellige Vanskeligheder.

Hun sidder maaske i Dag i sin ensomme Stue og beder for sin Søn eller Datter, som er ude i Verden. Hun glemmer os aldrig, om end ogsaa vi mange Gange er tankeløse.

Dersom hun er bortgangen fra denne Jord, mindes vi hende i Dag. Hun vaager over os i Dag, som hun altid har gjort.

Vi er taknemmelige for vore Mødre, og beder, at Gud vil velsigne dem for hvad de er, og for hvad de har gjort for os. Maa vi faa Lov til at have dem iblandt os for en lang Tid, og naar Tiden kommer for dem at forlade os, maa vi da føle, at vi har gjort vor Pligt imod dem.

Maa der aldrig komme Bebrejdelser, eller maa vi aldrig fortryde vore Handlinger, med Hensyn til det Forhold, som eksisterer mellem Børn og deres Mødre.

Vi hædrer og ærer eder, I Mødre i den Danske og Norske Mission.

H. M. L.

MEDDELELSE TIL SØNDAGSSKOLEN.

Som man vil se, er der ingen Lektier for Søndag den 14. Maj. Grunden er, at da denne Dag er Moders Dag, vil der i den Anledning blive udført et specielt Program, og intet Lektiearbejde vil blive udført denne Dag.

Claude E. Bird,

Forstander for Søndagsskolen
i den Danske Mission.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

7. Maj.

EN LEKTIE OM VÆRDIGHED OG FORTJENESTE.

Menneskene har igennem Historien haft en haard Kamp for at erholde de Idéer, som nu er ganske almindelige for os i Lys af moderne Aabenbaring og moderne Tankesæt. »At kun den værdige bør anerkendes« er et Ideal, som endnu ikke er opnaaet i Praksis, men som antages at være korrekt i Teori. Lad os i denne Aand atter læse Beretningen om Jakob og hans Broder Esau. Jakob var værdig til at lede, Esau var ikke, Men Førstefødselsretten stod i Vejen. Dersom Loven virkede bogstaveligt, vilde en uretfærdig Ting finde Sted. Hvorledes ordnede Fortidens Mennesker den Slags Konflikter? Beretningen om Esau og Jakob fortæller os derom. Den overfladiske Læser vil af Beretningen om Esau og Jakob kun høre om Falskhed og bedragerske Kneb. Men dette er ikke Tilfældet. Lektien om Esau og Jakob fortæller os, at kun den værdige bliver anerkendt.

Kan du ikke i Beretningerne om Esau og Jakob se mere end Begivenheder i de to Personers Liv? Fortjener ikke disse Beretninger en Plads i Skriften, naar vi tager i Betragtning, at de Ting de fortæller om, passer paa alle Mennesker og kan have praktisk og almindelig Anvendelse?

Hvis du havde Anledning til at gøre dit Liv ligesom en eller anden af Verdens og Historiens store Mænd og Kvinder, hvem vilde du da vælge? Nævn nogle. Det mærkelige er, at du vil finde, at det er næsten det samme hvem du nævner, saa er der dog ingen af disse Mænd og Kvinder, som har ført, hvad vi vilde kalde »et lykkeligt Liv«. Det er maaske derfor mærkeligt, at de skulde blive udvalgt som Eksempler og Modeller, og dog, naar vi tænker os om, saa vil vi finde, at kun det at være lykkelig, ikke betyder saa umaadelig meget. At være fysisk og mentalt tilfreds bringer Lykke, og i vort Hjerter ønsker vi at se alle Mennesker lykkelige. Og dog er et Liv i Lykke temmeligt fattigt og tomt, naar vi sammenligner det med disse store Personers Liv i Tjeneste og Handling.

Jakob blev det store Forbillede for det hebraiske Folk. I hans Liv ser vi en Mand, der stræber efter at opnaa mange Ting, og som i det væsentlige opnaar hvad han stræber efter. For hver enkelt af de Ting han søgte at opnaa, maatte han planlægge, arbejde, kæmpe og stræbe. Jakob maatte arbejde for at faa sin Hustru. Han maatte planlægge og kæmpe for at opnaa sin økonomiske Uafhængighed. Han maatte planlægge og kæmpe for at faa det Land, hvorpaa ham og senere hans Efterkommere boede. Beretningen fortæller endog, at han maatte kæmpe med en Engel for at erholde en Velsignelse. Denne Kamp som Jakob havde med Engelen, er maaske den største Begivenhed i Jakobs Liv. Det er ogsaa en Kamp, som paa mange Maader ligner den Kamp, som ethvert Menneske maa kæmpe i sit Sind for at blive rigtig indstillet aandeligt set. Indtil denne Tid synes det, som om Jakob havde indrettet sit Liv paa en Maade, som vi kan kalde egoistisk. Han stræbede efter at faa Førstefødselsretten fra sin Broder, da der blev Spørgsmaal hvem denne tilkom — for du erindrer at Esau og Jakob var Tvillinger, og han tilvendte sig en Velsignelse fra sin Fader ved uhæderlige Midler. Han blev rig ved at være uærlig mod Laban. Selvfølgelig maa vi sige, at Laban heller ikke var ærlig mod Jakob, var han vel? Men fordi en Person er uærlig mod dig, saa er dette ikke nogen Grund for dig at være uærlig mod ham. To forkerte Handlinger udgør aldrig en rigtig.

Jakob havde været borte fra sit Hjem i tyve Aar. Han

vendte nu tilbage som en rig Mand, men han var ikke lykkelig ved at vende tilbage. Han vidste, at han skulde møde nogen, som han en Gang havde gjort forkert imod. Han skulde møde sin Broder, som han ikke havde set i tyve Aar, og da han hørte, at hans Broder kom ham i møde med fire Hundrede Mand, blev han meget bange. Han vidste ikke om Gensynet vilde blive en Kamp eller ikke. Der vilde ikke have været nogen Tvivl i hans Sind, dersom han altid havde været ærlig overfor Esau, men du véd, at det havde han ikke, og derfor var han bange for Esau. Vi har det alle paa samme Maade. Ingen af os holder af at møde Mennesker, som vi har opført os daarligt imod.

Beretningen om Kampen med Engelen viser, at de højere og ædlere Egenskaber i Jakobs Natur vinder Herredømme. Naar han er kommet til det Tidspunkt, at han skal møde sin Broder, begynder Begivenhederne fra hans tidligere Liv at taarne sig op for ham. Hans daarlige Samvittighed piner ham, og det forbavser os ikke, at han var meget bange. Først har han gjort noget mod sig selv. Men naar du har gjort noget forkert, saa har du flere end dig selv at overvinde. Det forkerte er ogsaa gjort mod Gud, og du maa kæmpe med Gud for at faa Tilgivelse. Naturligvis siger vi ikke, at dette er den virkelige Betydning af Jakobs Kamp, men det er en god Betydning for os. Een Ting er sikkert, og det er, at efter denne Kamp fik Jakob ikke blot et nyt Navn, men han fik ogsaa en ny Natur, og dette er den Ting, som er af den største Betydning.

Spørgsmaal.

1. Hvilket Navn var det Jakob fik efter Kampen med Engelen? Hvad er Betydningen af dette Navn?
 2. Fortæl Beretningen om Jakobs Tilbagekomst og hans Møde med sin Broder Esau. (I Mos. 33.)
 3. Find Navnene paa Jakobs Sønner. (Se I Mos. 35: 22-26.)
 4. De fleste der studerer Bibelen, lærer Navnene paa Jakobs Sønner. Hvorfor er dette saa vigtigt? Se hvor mange af dem du kan nævne.
 5. Fortæl om Isaks Begravelse. (Se I Mos. 35: 27—29.)
 6. Fortæl om den Strid, som opstod mellem Laban og Jakob. (Se I Mos. 31: 17—48.)
-

21. Maj.

ISRAELS BØRN.

I vor sidste Lektie lærte vi om hvorledes Jakob fik sit nye Navn. Da Guds Engel kæmpede med Jakob, vidste Jakob først ikke, at han var en Engel. (Se 1 Mos. 32: 22—32.) Hele Natten kæmpede de, og da Morgenens kom, havde Engelen endnu ikke overvundet ham. Derpaa fortalte Engelen hvem han var, og fortalte ham, at han skulde være lykkelig over Sejren, thi den betød, at det Folk han skulde blive Grundlægger for, tilsidst skulde blive stort og sejrrigt. Engelen fortalte ogsaa, at Jakob skulde tage Navnet »Israel«. Saaledes kommer dette store Navn ind i Hebræernes og Bibelens Historie. Jakobs Sønner var Israels Børn, og naar Efterkommerne af disse Børn blev en Nation, blev de ogsaa kaldet »Israels Børn«. De fleste Autoriteter mener, at Ordet »Israel« betyder »En Guds Fyrste«, men Josefus fortæller os, at det betyder »En som har kæmpet med en Engel.« Paa Israeliterne har denne Begivenhed gjort et saa dybt Indtryk, at siden den Dag har de aldrig spist »den Spændesene, som er paa Hofte-skaalen« (1 Mos. 32: 32) fordi Jakob ved den Kamp blev saaret paa Hoftens paa det Sted, som svarer til dette Sted hos Dyret. Der ser vi atter Begyndelsen til karakteristiske Skikke.

Før vi forlader Jakob, er der en anden Omstændighed, som for enkelte kan synes at være en ren Bagatel, men som vil være meget interessant for andre.

I Følge 1 Mos. 31: 19 tog Rachel sin Families Husguder med sig, da hun forlod sit Hjem. Rachels Familie var Afgudsdyrkere. Efter at Jakob var vendt tilbage til det forjættede Land, blev der givet Befaling om, at al Afgudsdyrkning skulde ophøre. (1 Mos. 35: 2.) Israeliterne havde en haard Kamp for at overvinde de primitive Opfattelser angaaende Afguder. Naar vi nu begynder at studere angaaende Josef, skal vi se, at Opfattelsen angaaende én universal Gud begyndte at blive mere almindelig anerkendt.

Der er mange Grunde hvorfor Josef skulde være sin Fader Jakobs Yndlingssøn. For det første var han den førstefødte af Rachel, som Jakob maatte arbejde saa længe for at faa, og som han havde elsket fra den første Dag han saa hende. Dernæst var Joseph den næst yngste af Jakobs Børn. Josef viste sig at være i Besiddelse af en saadan Karakter, som enhver Fader vilde være stolt af at finde hos sin Søn. Josef har en fremtrædende Plads i Israels Historie, ikke blot som den store, heroiske Person,

som frelser sin Familie, og som bliver stor i et fremmed Land, men ogsaa som den ideale Dreng, Søn og Broder.

Josef elskede sin Fader ligesaa dybt, som Faderen elskede ham, og udviste den ædlest Sønnekærlighed. Men dette tjente til at opvække Brødrenes Misundelse og Had. Dernæst begyndte Josef at drømme Drømme, og dette var noget, som fremhævede ham frem for de andre Brødre. Blot det, at han drømte var slemt nok, men ved to Anledninger drømte han Drømme, som var meget ubehagelige for hans Brødre at høre om. Disse to Drømme syntes at antyde, at han en Dag vilde regere over dem. Alle véd, at ingen ældre Broder synes at høre om den Slags Ting. Resultatet var naturligvis, at Hadet og Misundelsen steg endnu højere, og snart opstod Ønsket om at dræbe ham.

Du kender denne Beretning godt, thi den er en af de mest berømte i hele Bibelen.

Vi vil ikke undskylde Brødrene. Hvad de gjorde var forkert, og de fik ogsaa med Tiden deres Lærdom, som altid vil komme til dem, der giver efter for deres Fristelser til at hade og misunde, til at dræbe eller mishandle andre. Men vi kan alligevel forstaa deres Følelser, og denne Beretning faar os til at paaskønne Bibelen, fordi vi ser hvor sand den fremstiller den menneskelige Natur.

De hadefulde Brødre har ogsaa mange formildende Omstændigheder. Der er i det mindste to af de onde Brødre, som udviser nogen Medfølelse, nemlig Ruben og Juda. Ruben overtalte Brødrene til at kaste Josef i Brønden i Stedet for at dræbe ham, idet han tænkte, at naar Aftenen kom, vilde han maaske blive i Stand til at vende tilbage og frelse Josef. Imidlertid overtalte Juda dem til at sælge Josef til nogle Købmænd, som kom forbi. Her er det hvor Josefs virkelige Roman begynder. Vi hører om en Dreng, som bliver solgt som Slave og ført til et fremmed Land, og som derefter ved hæderlige Metoder arbejder sig op til at faa Landets højeste Stilling, næst efter Kongen. Det er netop saadanne Historier Drengene og Piger synes om at høre. Slaven Josef bliver den elskede og ærede Josef. Josef, den Dreng, som var hadet af sine Brødre, bliver den Mand, som bliver elsket og agtet af Fyrster.

Men lad os vende tilbage til Josefs Brødre, og følge deres Del af Beretningen. Her lærer vi den første store Hemmelighed ved at gøre det onde. Har du nogensinde forstaaet, at naar du gør noget som er godt, saa er det det hele; hvad dig angaar, kan du glemme det, og gaa videre og gøre andre Ting. Men naar du gør noget, som er virkelig ondt, saa synes det, som der ikke er nogen Ende derpaa.

Derfor er det, at gode Gerninger gør os lykkelige, og at vi elsker at møde vore Venner og kære. En daarlig Handling maa altid skjules, og dette leder til den ene Løgn efter den anden, indtil der kommer en Tid, da vi er helt begravet i Løgn, og maaske ikke en Gang er i Stand til nogen Gang at fortælle Sandheden. Tænk paa hvorledes det næsten er nødvendig at gøre forkert, for at dække over en daarlig Handling. Logisk set er det altsaa absolut ikke Umagen værd at gøre noget, som er forkert. Følg kun de Skridt, som disse taabelige, onde Brødre maatte tage, fordi de gjorde ondt. Først var de misundelige, dernæst hadefulde, dernæst ønskede de at dræbe, derefter, da de havde solgt Josef, maatte de lyve, og saa maatte de lyve endnu mere, og aldrig nogensinde blive lykkelige i deres Faders Nærværelse. Heller ikke kunde de være lykkelige i hinandens Selskab, fordi de havde en ond Hemmelighed sammen. Mistillid fyldte deres Liv. Uden Tillid er Samfundsliv umuligt. Uden Samfundsliv er hele Livet mislykket. Beretningen om Josef og hans Brødre er ikke blot en Søndagsskolelektie. Det er en Lektie for Livet.

Spørgsmaal.

1. Hvem var Josefs Moder? Hvilken af Jakobs Sønner var hans virkelige Broder?
2. Fortæl Josefs to Drømme. Forklar deres Betydning.
3. Hvem var Ismaeliterne. (1 Mos. 16: 15)
4. Kan du nævne tre Aarsager hvorfor Josefs Brødre hadede ham?
5. Hvem var Potifar? Hvorfor fortalte Potifars Hustru usande Ting om Josef?
6. Vis hvorledes Josef ved at modstaa Potifars Hustrus Fristelser, forblev tro mod sig selv, sin Herre og sin Gud.
7. Hvorfor leder én ond Handling til en anden?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

7. Maj.

KORLEKTIE

»Thi den Herre, Herre gør ikke noget uden han har aabenbaret sin Vilje til sine Tjenere, Profeterne.«

TILBAGEBLIK.

Lad os se paa Naturen omkring os, som vaagner til Liv. Hvilke Blomster har du set i dette Foraar? Hvilke Træer

kender du? Fortæl om Fuglene, som kommer tilbage fra Syden.

Naturen forandrer fuldstændig Udseende i denne Tid. Der sker Mirakler hver eneste Dag, og lige uden for vore Vinduer. Træerne, Planterne, Dyrene hjælper alle vor Himselfader til at udføre mange Mirakler.

For lang Tid siden var der en Profet, ved Navn Elisa, der hjalp Herren til at udføre mange Mirakler. Lad os tale lidt om dem.

1. Fortæl om den sunamitiske Kvinde, som havde faaet en lille Dreng. Hvad skete der med ham?
2. Hvad gjorde hun med det samme, hun saa, at hendes Søn var død?
3. Kunde Elisa hjælpe hende? Hvad gjorde han?
4. Fortæl om den syriske Høvedsmand. Hvem var det, der holdt meget af ham?
5. Hvilken Sygdom led denne Mand af?
6. Hvem var den lille Slavepige? Hvorfra var hun kommet?
7. Hvad sagde den lille Slavepige til sin Frue?
8. Da Naaman kom til Israels Konge, blev denne glad over Besøget? Hvorfor ikke? Hvad sagde Elisa for at trøste ham?
9. Kunde Elisa gøre det som han havde lovet? Hvorfor kunde Elisa udføre det store Mirakel?
10. Hvorledes kan vi af Beretningen om Naaman se, at Lydighed mod Herrens Tjenere lønner sig? Hvad mere kan vi lære af denne Beretning?
11. Hvorfor blev Gihesi straffet? Hvad kan vi lære af denne Lektie?
12. Fortæl om den Gang Profeternes Sønner skulde spise hos Elisa?
13. Fortæl om det Uheld, der skete med Maden? Hvad gjorde Elisa med det samme han forstod hvad der sket? Hvad vilde du have gjort, dersom du blev rigtig ulykkelig? Hvad maa vi altid gøre naar vi kommer i Vanskeligheder? Tror du Gud hjælper os? Har han nogensinde hjulpet dig? Hjalp han Elisa? Hvorledes?
14. Fortæl om andre Mirakler Elisa gjorde.

21. Maj.

KORLEKTIE.

»Og Elisa sagde: Frygt intet; thi de er flere, som er hos os, end de er hos dem.«

DE HAVDE ØJNE, MEN DE KUNDE IKKE SE.

II Kong. 6: 8—24.

Atter kommer vi til en Fortælling om Konger og Kampe. Men denne Kamp blev ikke udkæmpet som saa mange andre Kampe vi har hørt om. Kongen af Syrien (den samme Mand, som havde sendt et Brev til Kongen af Israel, for at bede ham om at helbrede hans Høvding, Naaman) var atter færdig for Kamp. Saa samlede han en stor Hær og drog ud for at overraske Israels Konge.

Da Kongen af Syrien kom for at kæmpe mod Israels Konge, prøvede han at finde en god Lejrplads, hvor han kunde skjule sig for Israeliterne. Derfor kaldte han sine Høvdinge sammen, og samtalede med dem om denne Sag. De valgte et godt Sted for en Lejr. De tænkte, at de maaske endog kunde fange Israels Konge medens han var ude paa Jagt, og føre ham hjem som Fange til deres egen Land. Men de blev skuffede. Elisa, som vidste mange Ting, formedelst Guds Kraft, boede hos Israeliterne. Da nu de syriske Soldater kom, fortalte han Israels Konge derom, og advarede ham mod at gaa i Nærheden af Soldaternes Lejr. Kongen af Syrien kunde ikke forstaa hvorfor Israels Hær ikke nærmede sig.

En Dag kaldte han alle sine Hærførere sammen, og spurgte dem: »Hvem af eder er det, som er paa Israels Konges Side?«

Og en af Soldaterne svarede: »Ingen af os, o Herre Konge. Men jeg skal fortælle dig hvorledes det er. Profeten Elisa, som er hos Israeliterne, kender alle Ting. Han véd endog hvilke Ord det er du taler i Sengekammer.«

Dette var Nyheder for Kongen. Da han havde tænkt sig om en Stund, sagde han: »Gaa og find ud hvor denne Profet er, saa jeg maaske kan gaa og fange ham.«

Saa gik Mændene til Dothan, det samme Sted hvor Josefs Brødre solgte ham til Ægypterne. Her saa de Elisa, og straks sendte de Bud efter Kongen, Kongen sendte en lille Hær med to-hjulede Vogne, der blev trukket af Heste. Han sendte Ryttere, og han sendte Fodgængere, med deres Krigstrommer, deres Flag deres Spyd og Skjold. De kom om Natten og lejrede sig om Byen.

Da Elisas Tjener gik ud den næste Morgen, saa han dem, og kom løbende tilbage og sagde: »En Hær af Soldater har omringet os. Hvad skal vi dog gøre.«

Og Elisa svarede: »Frygt intet, for de som er med os, er flere end de, som er med dem.« Og saa blev Tjeneren roligere.

Og Elisa bad og sagde: »O Fader i Himmelen, jeg be-

der dig, lad denne unge Mand se dem, som er med os.« Og den unge Mand saa sig om, og opdagede mange af Guds Soldater omkring Elisa for at tage Vare paa ham og beskytte ham. Da de syriske Soldater kom for at tage Elisa, bad han til Gud om at gøre dem blinde, saaledes, at de ikke skulde kende ham, naar de saa ham. Og Elisa, som stode paa Gud, tog sin Stav i sin Haand og gik til dem og sagde: »Dette er ikke den rigtige Vej, og heller ikke den rigtige By. Følg mig, og jeg vil vise eder, hvor I skal gaa.« Og de vidste ikke hvem han var, saa de fulgte ham. Naturligvis førte Elisa dem til sin Konge, fordi han ønskede at beskytte sig selv. Men da hans Konge ønskede at dræbe dem, sagde Guds Profet: »Du skal ikke røre dem. Sæt Brød og Vand foran dem, saa at de kan spise og drikke, og derpaa gaa hjem til deres Herre, Syriens Konge.«

Saa blev der tændt Ild, og Brød blev bagt. Og der blev sat Mad frem for den syriske Hær. De stirrede i Undren paa den gamle Profet, da han løftede sine Hænder op mod den blaa Himmel, idet han bad Gud velsigne deres Mad og Drikke. Og da alt var stille, efter at de havde spist sig mætte, nedbad han Herrens Velsignelser over dem, idet han bød dem staa op og gaa tilbage til deres Konge og til deres Land. Og snart opsteg der en Larm, idet den syriske Hær gjorde sig færdig til at drage hjem. Kort Tid derefter kunde man ikke se et eneste syrisk Skjold, thi Soldaterne var forsvundet for at fortælle deres Konge Beretningen om den forunderlige Kamp.

DEN MODERNE UNGDOM OG KRISTUS.

Fr. Fluge, Bergens Gren, Norge.

Efter å ha reist endel omkring i Norge siste sommer og kommet i forbinnelse med mange slags ungdom, har *et* inntrykk med stor kraft trengt sig inn på mig. Aldri har unge mennesker mer åpenlyst og med større interesse diskutert religiøse spørsmål.

Tidens fenomenale utvikling og den stadige nyskapelse av teorier og arbeidsmetoder på det videnskapelige, religiøse og sociale område har skapt en våken og kritisk innstillet ungdom. Hvert tenkende nutidsmenneske beskjeftiger sig med fakta, som omhandler tilværelsens hoieste vesen, og de sekter, som mener sig å representere dette vesen. Til tross for at ungdommen av idag sjelden besøker kirkene, er interessen for religion stor.

I en diskusjon om dette spørsmål streifet samtalen problemet Russland. Alle beundret det gigantiske byggverk, som er reist ved et ukultivert folks livsvilje. En ung videnskapsmann hadde imidlertid den anskuelse, at sovjettsystemet aldri vilde lykkes. Det bygger nemlig på den filosofiske urimelighet, at det er ingen Gud til.

Denne filosofiske urimelighet møter vi ikke bare i Russland, men overalt. Bemerkelsesverdig er det, at den er mest utbredt blandt lite dannede mennesker og personer, hvis kunnskap og forestillingskreds er antikveret. De fleste videnskapsmenn av idag tror *personlig* på en styrende intelligens bak naturens undere.

Når talen er om moderne ungdom, må man være oppmerksom på, at det finnes to slags. Det første har bare interesse for selviske nytelser og fornøielser, magasinvås og »romantingeltangel«. Slike mennesker taper snart evnen til klar og logisk tenkning. På den annen side finnes også ungdom, som har balance i sinnet. De elsker rettferdighet og søker etter sannhet. Denne ungdom er like ivrig i sin soken etter religiøs viden, som besteforeldrene var det. Men den moderne ungdom besøker ikke — som bestefedrene — kirker og bedehus. Er dette ungdommens eller prestenes feil?

Betragter man spørsmålet nærmere, er det ingen tvivl om, hvor feilen ligger. Kirkene eier ingen åndelig kraft. De unge finner ikke noe som tilfredstiller deres åndelige behov. Bønnene fremsies på en mekanisk måte. Gudstjenesten er en upersonlig ceremoni. Det spilles og synges, men uten innhold. Prekenen inspirerer ikke og gir ingen trøst. Emnet er oftest verdiløst. Det er fremført i en ytterst mekanisk, monoton og løierlig tone. Denne vekker bare den tenkende nutidsungdoms avsky. Ungdommen vet, at prestene bekjenner sin tro på kirkens troesartikler og ikke på Kristi lære. Den vet, at geistligheten er innbyrdes uenig om fortolkningen av livets dyrebareste spørsmål.

Dette har flere årsaker. Kirken har i tidenes løp forandret den rene lære. Under livets skiftende utvikling har politikere og andre av denne verdens lærde øvet en ugunstig innflytelse. Troesutformningen baseres på andre kilder enn på Bibelen. Tolkningen av denne har dessuten i hoieste grad savnet den Helligånds åpenbarende lys. »To onde ting har mitt folk gjort; mig har de forlatt, kilden med det levende vann; og de har hugget sig ut brønner, sprukne brønner, som ikke holder vann.« (Jerem. 2: 13.)

Den moderne ungdom søker etter livets vei og etter sannheten. Men *liv* og *sannhet* kan bare komme gjennom *kunnskap*, kunnskap om Gud og hans sønn Jesus Kristus. »Dette

er det evige liv å kjenne dig o Gud og ham, du sendte ut, Kristus Jesus.«

Det er en almindelig tro i vår tid, at videnskap og utdannelse skal åpne vei til liv og sannhet. Ledet i riktig retning kan videnskapen bety overmåte meget for menneskeslektens lykke. Men ledes den i gal retning, fører den uvegerlig til undergang. Før et ungt menneske kan lære å forstå videnskapens og teknikkens sanne verdi, må det ha kunnskap om Gud og Kristus og underordne videnskapen det høieste ledemotiv! Uten Gud er videnskapen villedt, tom og innholdsløs. Villedt videnskap er djevleskap, hedenskap. Et mer anskueligt bevis enn verdenskrigen kan man neppe få. Videnskap og teknikk blev da tatt i det ondes tjeneste. Resultatet kjenner alle.

Skal kunnskapen virke frigjørende, må den være sann. Alene det åpenbarede evangelium, som Kristus gav menneskene for ca. 100 år siden, kan gi vår tids ungdom, hvad den søker: sann kunnskap om Gud og Kristus. Jesu Kristi evangelium er den eneste fornuftmessige livsfilosofi. Den taler til tanken og appellerer til følelselivet. I evangeliet er Kristus et elsket midtpunkt og ikke en livsfiendsk og livsforsagende toppfigur. Jesu Kristi evangelium bygger ikke på menneskelige teorier, som kan danne skyteskive for den kritiske nutidsungdoms piler. Her er det Gud, som byr, og mennesket adlyder. Kun Jesu Kristi Kirke har åpenbaret myndighet, når den peker på veien mot målet: søk kunnskap ved lesning av bøker i evangeliets lys. Dann din intelligens, fordi den alene kan forene dig med Gud.

I åpenbaringens guddommelige lys er ikke Kristus lenger den, som stiller de strenge og umenneskelige krav. Men han blir frihets- og lykkebringeren. Han lærer: at efterlevelse av budene ut fra personlighetens urgrunn gir størst lykke. Fordi de unges stadige higen er lykke og glede, tilhører Kristus ungdommen. Han kaller på deres dåds- og virketrang. Han gir dem den albetvingende optimisme: om du tror, faller alle vanskeligheter bort. Den moderne ungdom vil forstå dette i samme grad, som de erkjenner guddommeligheten i Jesu Kristi evangelium.

Enhver idealistisk ung mann og kvinne ønsker å se rettferdighet herske over ondskap og sannhet triumfere over villfarelse. Men dette kan aldri bli til virkelighet uten sann kunnskap om Gud og Kristus. Han er den største og mektigste kraftkilde til sannhet og rettferdighet. Kristi lærdommer gir livet innhold og skjønnhet. De stålsetter personligheten til en hengiven kamp for det gode.

Kjernepunktet i Kristi lære var hans forhold til Faderen.

Han var Guds sønn. Påstanden er vel begrunnet. Ingen har noensinne utøvet en større makt i god retning over menneskeheten. Ingen har nogensinne fremstillet så dristige og altomfattende læresetninger.

Han opfylte fortiden, holdt nutiden i sin hånd og behersket fremtiden. Han så, at den dag vilde komme, da Guds vilje skulde skje i himmelen som på jorden. Dette stilte han som idealet for menneskene. Han elsket frem det fullkomne i tanke, ord og gjerning. Livets mål innrammet han i en altbetvingende kjærlighet til Gud, hvis guddommelighet han åpenbarte i sin egen maktfullkommenhet. Han lærte menneskene å betrakte Gud, ikke som et mysterium tremendum (som må fryktes), men som en kjærlig far. Han gav og gir lys, håp og sannhet til enhver, som arbeider for å tilegne sig dem. Han er veilederen til varig lykke. Derfor kan ikke den moderne ungdom undvære ham.

Måtte *vår* kirkes ungdom ta hinannen ved hånden, og side om side, hjerte ved hjerte, vinne ungdommen for Kristus, fylket under *sannhetens, renhetens og kjærlighetens* banner. Amen.

ANERKENDELSE AF AL SANDHED.

De Sidste Dages Hellige anerkender al Sandhed uden Hensyn til dens Kilde. Den Herre Gud er almægtig. Naturens Love er ligesaa meget en Del af hans Domæne, som Himmelenes Love er. Det er blot ved Hjælp af en Fastholden til Sandhed, at Mennesket efterhaanden vil vende tilbage til dets Skaber. Sandheden frigør; Vildfarelse træl binder altid.

INDHOLD:

Vi ærer vore Mødre i Dag 193	Meddelelse til Søndagssko-	
Moders Dag 194	len 205	
Den Danske Mission 196	Lektier for Børneklasser ..	205
Danmarks Ungdomsforenin-	Den moderne Ungdom og	
ger afholder Stævne 198	Kristus 213	
Redaktionelt 204		

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.

Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.